اخبار

کنایه درویش به اظهارنظر اخیر ایوبی

اشتباه محض است

احمدرضا درویش تاکید کرد حضور جهانی سینمای ایران نباید فقط در شرکت در جشنواره‌ها تعریف شود بلکه مهم این است که صدا و پیام ما از طریق سینما به گوش مردم جهان برسد. به گزارش مهر، عصر روز دوشنبه پنجم مهرماه احمدرضا درویش، کارگردان سینما در کارگاه انتقال تجربه چهاردهمین جشنواره فیلم مقاومت حضور پیدا کرد و به سوالات علاقه‌مندان پاسخ داد. وی در بخشی از صحبت‌های خود با اشاره به جایگاه سینمای ایران در جهان گفت: باید بپذیریم که امروز هیچ سینمایی در دنیا بر افکار تسلط ندارد و این اصلا درست نیست که برخی افراد می‌گویند در دنیا تنها سینمای هالیوود و سینمای ایران حاکم است؛ این اشتباه محض است. صدای سینمای ایران در افکار عمومی دنیا شنیده نمی‌شود و ما تنها در میهمانی‌های جشنواره‌ای شرکت می‌کنیم. هر وقت آثار سینمای ایران در شبکه‌های خارجی یا سالن‌های سینمایی خارج کشور به نمایش گذاشته شد آن وقت است که می‌توانیم بگوییم سینمای ایران توسط افکار عمومی دیده می‌شود. اگر قرار باشد آثار ما تنها در تلویزیون خودمان یا در سالن‌هایی که نداریم نمایش داده شود این ادعا غلط است که خود را با سینمای هالیوود مقایسه کنیم. چرا باید خود را گول بزنیم که سینمای ایران در حال رقابت با سینمای هالیوود است. وی افزود: سینمای ایران در منظر افکار عمومی دنیا حضور ندارد و مهم‌ترین مساله این است که سینمای ما در حال حاضر تنها زینت‌المجالس جشنواره‌های خارجی است و البته در این میان جوایزی هم دریافت می‌کنند. اگر ما در بازار جهانی حضور پیدا کنیم فرصت بیشتری برای دیده شدن داریم.

■■■

رونمایی از «اروند»

مراسم رونمایی و اکران خصوصی فیلم سینمایی دفاع‌مقدسی «اروند» دوشنبه‌شب و با حضور اعضای شورای شهر، نمایندگان مجلس، شخصیت‌های سیاسی، کشوری و لشکری، دفتر ریاست‌جمهوری و بازیگران و عوامل فیلم از ساعت ۲۱ در پردیس سینمایی چارسو برگزار شد. به گزارش نسیم، پوریا آذربایجانی، کارگردان این فیلم سینمایی ضمن درخواست از تمام عوامل فیلم سینمایی اروند برای آمدن روی صحنه در سخنانی، گفت: فیلم اروند واقعا کار سختی بود. ما این فیلم سینمایی را در ۳۷ جلسه در تهران، خرمشهر، شهرک دفاع‌مقدس، مرتضی گرد و سایر نقاط مناسب دیگر فیلمبرداری کردیم.

■■■

زندگی سردار شاطری در «معمار محبت»

کتاب زندگینامه سردار شهید حسن شاطری با عنوان «معمار محبت» با حضور چهره‌های مختلف رونمایی می‌شود. به گزارش فارس، آیین رونمایی از کتاب «معمار محبت»، زندگینامه سردار شهید حسن شاطری (حسام خوشنویس) با حضور شخصیت‌های کشوری و لشکری چهارشنبه ۷ مهر ساعت ۱۶ در فرهنگسرای شفق برگزار می‌شود. در این برنامه اسماعیل احمدی‌مقدم (فرمانده سابق نیروی انتظامی)، شیخ‌علی ضاهر از مسؤولان حزب‌الله لبنان و مدیر موسسه رسالات لبنان و حجت‌الاسلام والمسلمین روح‌الله حسینیان (رئیس مرکز اسناد انقلاب اسلامی) به سخنرانی می‌پردازند. گفتنی است، در حاشیه مراسم رونمایی، نمایشگاه عکس با موضوع دفاع‌مقدس و تصاویری از شهید شاطری نیز برپا می‌شود و بازدید از نمایشگاه برای عموم آزاد است. این برنامه به همت مرکز اسناد انقلاب اسلامی و با همکاری فرهنگسرای شفق برگزار می‌شود.

■■■

«هشت‌ونیم دقیقه» برای پخش در پاییز

گروه تولید سریال «هشت‌ونیم دقیقه» به کارگردانی شهرام شاه‌حسینی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید بعد از پایان ضبط در کارخانه‌ای حوالی کرج به کلانتری واقع در مینی‌سیتی می‌روند. به گزارش فارس، سریال «هشت‌ونیم دقیقه» به کارگردانی شهرام شاه‌حسینی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید این روزها در کارخانه‌ای حوالی شهر قدس در جاده مخصوص مقابل دوربین رفته است. همچنین تولید و تدوین به صورت همزمان انجام شده و به مرز ۸۰ درصد رسیده است. سریال «هشت‌ونیم دقیقه» با نام قبلی «یکتا» به سفارش گروه فیلم و سریال شبکه ۲ با نویسندگی گروه نویسندگان (علی دادرس، آزیتا ایرایی، آقای پایدار) یک ملودرام خانوادگی ۲۶ قسمتی است.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با پوریا آذربایجانی، نویسنده و کارگردان فیلم «اروند»

فراموشکار شده‌ایم!

اگر حوزه هنری به این فیلم سالن ندهد پس به چه فیلمی خواهد داد؟!

عکس: ابراهیم حیدری، وطن امروز

مرتضی اسماعیل‌دوست: فیلم «اروند» به عنوان نخستین اثر بلند سینمایی با موضوع شهدای غواص در هفته دفاع‌مقدس به شکلی غریبانه اکران خود را آغاز کرد و این مساله فارغ از سطح کیفی اثر که در جای خود قابل تحلیل است نشان از شرایط امروز سینمای ایران دارد؛ هنگامی که فیلمسازی جوان و تهیه‌کننده‌ای دغدغه‌مند از سر شوق و ارادت به سربازان گرانقدر میهنش فیلمی می‌سازد و به دلیل قرار نگرفتن در گود توجه متولیان فرهنگی، امکان در اختیار داشتن مطلوب سالن‌های سینمایی برای نمایش دغدغه‌هایش را ندارد! با این نگاه به سراغ پوریا آذربایجانی، نویسنده و کارگردان فیلم سینمایی «اروند» رفتیم و گفت‌وگویی شکل گرفت که در ادامه می‌آید.

***

■ چه شد علاقه‌مند شدید از حوزه سینمای اجتماعی وارد فضای سینمای دفاع‌مقدس شوید و اولین فیلم بلند سینمایی را درباره شهدای غواص بسازید؟

از آنجا که سینما را از مرحوم رسول ملاقلی‌پور یاد گرفتم و در چند فیلم در کنار ایشان بودم، همیشه سینمای دفاع‌مقدس را دوست داشتم و به دنبال شرایطی برای فعالیت در این عرصه بودم. از این نظر این نوع سینما همیشه دغدغه من بوده است. نکته بعدی این است که ۸ سال اول دوران زندگی‌ام مربوط به دوران جنگ تحمیلی است و همیشه احساس می‌کردم باید کاری انجام دهم، چرا که در مملکتی زندگی می‌کنم که در آن آدم‌هایی جان‌شان را در دست گرفته و جلوی گلوله دشمن ایستادند. آنها از این سرزمین دفاع کرده و باعث شدند حالا من و شما با هم بنشینیم و خیلی راحت گفت‌وگو کنیم. از این نظر آدم‌های جنگ برایم بسیار قابل احترام و باارزش هستند.

■ بزرگ‌ترین نگاهی که از وجوه رفتاری رزمندگان این سرزمین دریافت کردید، چه بوده است؟

حقیقتش من هیچ وقت خودم را آنقدر بزرگ نمی‌یابم که مانند آنها در آن موقعیت سخت جنگ همه چیز و خانواده‌ام را رها کنم و براحتی جلوی گلوله دشمن قرار بگیرم. به طور حتم آنها روح عجیبی داشتند و نمی‌توان به‌راحتی از کنارشان گذر کرد. چون واقعا کار ارزشمندی انجام دادند و من حداقل کاری که می‌توانستم انجام دهم این بود که درباره‌شان فیلم بسازم.

■ پیش از ساخت فیلم «اروند» شرایط ورود به سینمای دفاع‌مقدس را نداشتید؟

قبلا چند بار با آقای مهدی داوری که تهیه‌کننده فیلم است، درباره ساخت فیلمی با مضمون دفاع‌مقدس حرف زدیم. البته به دنبال نگارش و تولید فیلمی بودیم که متفاوت از آثار گذشته این نوع سینما باشد و شکل اجرا و بازیگرانی متفاوت داشته باشد و در عین حال دارای بُعد ملی بالایی باشد و هم اینکه بتواند برای مخاطب جذابیت داشته باشد. جلسات ما ادامه داشت و حتی من طرح فیلمنامه‌ای را درباره یکی از جانبازان اعصاب و روان برای ساخت آماده کردم تا اینکه خبر شناسایی غواصان شهید اعلام شد و دیگر رجعت پیکرهای شهدا به ایران دلیل محکمی برای ساخت فیلمی دفاع‌مقدسی شد.

■ شور و حال گسترده مردم که در تشییع باشکوه شهدای غواص پدیدار شد می‌توانست قالبی ارزنده به ایده شما ببخشد. از این فضا سعی نکردید در قصه خود استفاده کنید؟

من در آن زمان در ایران نبودم اما در جریان استقبال گسترده مردم بودم که فکر می‌کنم در تاریخ کشورمان حضور چنین جمعیتی برای مراسم تشییع کم‌سابقه باشد. در تصاویری که بابت تشییع پیکر این شهدا دیدیم همه نوع آدمی با هر نوع گرایش و طبقه‌ای بودند. به هر حال موضوع شهدای غواص بهانه‌ای شد تا به تلفیق داستان گذشته و ماجرای جدید بپردازم و اینکه بخش زیادی از طرح قبلی تغییر کرد. وقتی داستان جدید را برای آقای داوری تعریف کردم خیلی استقبال کرد. یادم می‌آید در سفر شمال بود و در یک موقعیتی توانسته بود فیلمنامه را بخواند، گریه‌اش گرفته بود و با من تماس گرفت و اظهار رضایت برای ساختش کرد. بعد از آن جلساتی با هم داشتیم و به تبادل عقاید پرداختیم و آقای داوری هم به عنوان تهیه‌کننده نظرات خوبی داشت که اعمال شد.

■ برای انجام تحقیقات چه پروسه‌ای طی شد و از چه منابع و اشخاصی کمک گرفتید؟

بخش مهمی از فعالیت‌های ما اختصاص به همین تحقیقات داشت، چرا که در این فیلم من قصه‌ای را شکل می‌دادم که کاملا ما به ازای واقعی داشت و باید خیلی تلاش می‌کردم که همه چیزش درست باشد. البته امکان بروز اشکالاتی هم در این زمینه وجود دارد چون من از نزدیک آن اتفاقات را ندیده‌ام اما سعی کردم چینش اتفاقات در فیلم به شکل درستی باشد و خوشبختانه افرادی که در عملیات کربلای ۴ بوده و از نزدیک شاهد ماجرا بودند، رضایت داشتند. مثلا چند شب پیش در سینما آفریقا جانبازی که در کربلای ۴ و ۵ بود مرا دید و در حالی که گریه می‌کرد هدیه‌ای به من داد که خیلی برایم عزیز است. در پاسخ به سوالی که درباره منابع فیلم «اروند» داشتید باید اشاره کنم که جدا از منابع مختلف اطلاعاتی باید از آقای سیدنورالدین عافی، نویسنده کتاب «نورالدین پسر ایران» تشکر کنم که خیلی به من برای اجرای درست سکانس‌های عملیات کمک کرد. من به تبریز نزد ایشان رفتم و از مشورت‌هایش استفاده کردم. از طرفی یکی از مهم‌ترین منابع در جهت تصویرسازی آثار دفاع‌مقدس، فیلم‌های «روایت فتح» است. در نهایت مجموع داشته‌های فکری و منابع ادبی و تصویری و گفت‌وگوهایی که با افراد داشتم، باعث شکل‌گیری فیلمنامه «اروند» شد.

■ یکی از مناظر زیبای جلوه‌گری در فیلم «اروند» قاب‌های مرتضی غفوری است که همچون تابلوی مینیاتوری است.

نظر من و مرتضی این بود که فضای تصویری جذابی از طریق قاب‌ها برای مخاطب ایجاد کنیم. البته فضایی که بومی بوده و تقلید از اثری هالیوودی نباشد، چون من اهل کپی‌کاری نیستم و به دنبال آن بودم که به‌درستی درباره یک اتفاق مهم حرف بزنم.

■ اجرای شما در «اروند» نسبت به ۲ اثر پیشینی که ساختید نشان از پیشرفت بسیاری می‌دهد و کیفیت بخش کارگردانی «اروند» نسبت به فیلمنامه‌اش سنگینی می‌کند. فکر نمی‌کنید نیاز به چکش‌کاری بیشتری روی فیلمنامه بود؟

من بعد از اینکه فیلمنامه را نوشتم و به ایران آمدم و قرار شد به همراه آقای داوری آن را چکش‌کاری کنیم، همه توان خود را گذاشتیم که فیلمنامه ایرادی نداشته باشد. من سعی کردم کتاب بخوانم و از طریق مشاهده و گفت‌وگو تا حد ممکن به آن اتفاق نزدیک شوم. عجله‌ای هم برای ساخت فیلم نداشتیم و کلا در زندگی آدم عجولی نیستم. درباره «اروند» هم فکر کردم که زمان مناسب برای اجرایش رسیده است.

■ فیلمنامه آثار قبلی‌تان هم نوشته خودتان است. علاقه‌ای به استفاده از یک فیلمنامه‌نویس مستقل یا همراهی و مشاوره نویسندگانی دیگر ندارید؟

«اروند» برایم خیلی دلی بود و شاید اگر از دیگران استفاده می‌کردم اتفاق دیگری شکل می‌گرفت. اگر چه علاقه زیادی برای نوشتن دارم اما اینکه از نویسندگان دیگری هم کمک بگیرم مساله بدی نیست. البته آنقدر «اروند» از ته وجودم آمده بود که اصلا دلم نمی‌خواست با دیگران مشارکت کنم. لزوما این چیز خوبی نیست اما احساس می‌کردم که درباره این فیلم اینگونه باشد بهتر است.

■ در این چند روز که از اکران می‌گذرد، نوع مواجهه مردم در سالن‌های سینمایی چگونه بوده است؟

بی‌اغراق بگویم که در همین چند روز اول اکران فیلم «اروند» موارد متعددی از نوع مواجهه همدلانه مردم را از نزدیک دیدم و جاهایی از پخش فیلم صدای گریه مردم را می‌شنیدم. تماشاگران تا پایان فیلم با دقت فیلم را دیده و بعد از تیتراژ پایانی با آرامش و در سکوت سالن سینما را ترک می‌کردند. به نظرم این اتفاق به دلیل فیلمنامه و اجرای مناسبی بوده که مخاطب را جذب کرده است، اگرنه خیلی از فیلم‌های دیگر در این حوزه بوده که نتوانسته مردم را همراه کند. خیلی از مخاطبان که حتی شکل و شمایل خاصی هم داشتند با فیلم «اروند» دچار احساسات شدند. من جوانانی را دیدم که با قیافه‌های عجیب و غریب هم با فیلم همراهی می‌کردند و نوجوانی به من گفت بعد از مدت‌ها فیلمی در سینما دیده که شبیه فیلم دیگری نیست، چرا که ما در فیلم «اروند» کدگذاری‌های خاصی نکردیم و نخواستیم سراغ همان کاراکترهای آشنای سینما برویم.

■ مساله مهم فراتر از کیفیت اثر این است که شما برخلاف افراد بسیاری سراغ موضوعی ارزنده چون شهدای غواص رفتید و نکته باارزش دیگر، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی برای فیلمی است که بازگشت سرمایه در آن نسبت به موضوعات دیگر ریسک محسوب می‌شود!

حقیقتش این است که فیلم «اروند» بدون کمک و توصیه هیچ نهادی در بخش خصوصی و توسط آقای مهدی داوری ساخته شده است. حالا اینکه به قول شما چطور می‌شود که ایشان ریسک کرده و در این فیلم سرمایه‌گذاری می‌کند به دلیل این است که آقای داوری در نوجوانی به جبهه رفته و مانند خودم خیلی نسبت به آدم‌های جنگ ارادت دارد. برای همین ما از ۲ سال پیش از ساخت فیلم «اروند» قرار ساخت فیلمی دفاع‌مقدسی را گذاشته بودیم. نکته دیگر این بود که آقای داوری به دلیل اعتمادی که نسبت به من داشت بی‌هیچ مشکلی همکاری مرا پذیرفت و نتیجه کارمان دوست‌داشتنی شد. بقیه بچه‌های فیلم هم خیلی دلی و با تمام وجود در پروژه حاضر بودند و من یک خاطره بد هم در دوران دشوار فیلمبرداری نداشتم.

■ نوع تولید فیلم «اروند» می‌تواند پاسخی به بهانه‌های برخی سازندگان سینمایی باشد که تنها دلیل عدم ساخت آثار سینمایی را نبود بودجه نهادهای دولتی می‌دانند!

دغدغه و عشق به کار خیلی مهم است. البته تولید فیلم‌های دفاع‌مقدسی خیلی سخت است و نیاز به بودجه و پروداکشن بالایی دارد. اما مساله دیگری که می‌تواند کمک کند انگیزه و علاقه به ساخت فیلم دفاع‌مقدسی است. برای خود من این انگیزه با همراهی همسرم که عکاس فیلم‌هایم هم است فراهم شد. ایشان برایم فراتر از سینما ارزش دارد و مشاور کارهایم است و هنگامی که داشتم فیلمنامه «اروند» را می‌نوشتم در جایی به او گفتم که مطمئن است چنین اثری ساختنی است؟! و همسرم در من انگیزه و اعتماد لازم را ایجاد کرد. ما با هم درباره شخصیت‌ها حرف می‌زدیم و گریه می‌کردیم و همسرم این جمله را به من گفت که آن چیزی که تو نوشتی از طریق دیگری حمایت خواهد شد.

■ در طول ساخت فیلم دست این نیروهای غیبی را احساس کردید؟

خیلی زیاد. آنقدر همه چیز خوب پیش رفت و با توجه به شرایط سخت ختم به خیر شد که برای من جای شگفتی داشت. از همان موقعی که فیلمنامه مورد پسند و همراهی آقای داوری قرار گرفت و کار ساخت فیلم جدی شد تا ماجراهای تولید فیلم همه مسائل براحتی جور می‌شد. از طرفی چون فیلم «اروند» جنگی است و در آن انفجار شکل می‌گیرد، خطراتی هم به دنبال دارد اما خوشبختانه ختم به خیر شد. مثلا در یکی از صحنه‌ها دیدم که یک نفر زمین افتاده است.

> **همیشه احساس می‌کردم باید کاری انجام دهم، چرا که در مملکتی زندگی می‌کنم که در آن آدم‌هایی جان‌شان را در دست گرفته و جلوی گلوله دشمن ایستادند**

وقتی جلو رفتم، حسین سلیمانی را دیدم که زمین افتاده و چشمش را گرفته است و هنگامی که دستش را کنار زد دیدم چشمش پُر خون است. انگار پوکه اسلحه‌ای در رفته و به او خورده بود. من فکر کردم دیگر کور شده اما خوشبختانه بالای چشمش خورده بود و به خیر گذشت که به نظرم از آن اتفاقاتی است که دستی به یاری‌مان آمد و خطر رفع شد. درباره اکران هم با وجودی که دوست داشتم فیلم «اروند» در هفته دفاع‌مقدس اکران شود اما قرار بر این نبود و ناگهان با تغییر اکران یک فیلم، ما جایگزینش شدیم. البته امیدواریم نهادهایی مانند حوزه هنری به ما سالن برای نمایش بدهند چون مردم در این چند روزه نشان دادند که این فیلم را دوست دارند.

■ به نظر می‌رسد عشق بی‌قید و بند به فیلمسازی نزد کارگردان‌های قدیمی بیشتر دیده می‌شد که نمونه‌ای از آنها مرحوم رسول ملاقلی‌پور است و شما یکی از دستیاران ایشان بودید. چقدر از نگاه ایشان در شما تسری یافته است؟

من خیلی چیزها از رسول ملاقلی‌پور یاد گرفتم، اصلا سینما را با ایشان در فیلم «نسل سوخته» به عنوان دستیار شروع کردم. مثل آن می‌ماند که معلم کلاس اولت چگونه به تو یاد داده و همان پایه‌ات را شکل می‌دهد. من ۲ فیلم در کنار ایشان بودم و در آنها به اندازه تمام زندگی یاد گرفتم. مهم‌ترین نکته‌ای که از ایشان یاد گرفتم جدی بودن در کار بود و اینکه برایت نتیجه کار چقدر مهم باشد. این مساله از دل رسول ملاقلی‌پور می‌آمد و من هم دوست دارم مانند ایشان فیلم دلم را بسازم که امکان دارد خیلی‌ها نپسندند. من لزوما نمی‌خواهم برنده جشنواره‌ها باشم یا در جامعه چهره‌ای شناخته‌شده محسوب شوم. ترجیح می‌دهم به جای استیک خوردن قانع باشم و نان و پنیرم را بخورم اما فیلم دلم را بسازم. «اروند» هم برایم چنین بوده است.

■ شباهت‌های روایی میان فیلم «اروند» با برخی آثار مرحوم ملاقلی‌پور بویژه اثر ارزنده «سفر به چزابه» را می‌توان یافت!

من اصلا دوست ندارم آدم‌ها رسول ملاقلی‌پور را فراموش کنند. ما به وفور و کاملا عامدانه در فیلم «اروند» اشاراتی به فضاها، دیالوگ‌ها و کاراکترهای برخی فیلم‌های ایشان داریم. مخاطب پیگیر سینمایی که فیلم‌های رسول ملاقلی‌پور را دنبال کرده باشد به این نکته‌ها می‌رسد که از علاقه‌ام به او می‌آید. ایشان خیلی شفاف و صادقانه درباره اعتقاداتش حرف می‌زد، من هم می‌خواهم اینگونه باشم.

■ خوشبختانه نسل جدید فیلمسازان آگاه و با دانش مانند محمدحسین مهدویان و شما وارد فضای سینمای دفاع‌مقدس شدید که آینده اینگونه سینمایی را امیدبخش می‌کند.

به خاطر اینکه من و محمدحسین مهدویان که همدوره‌ای من در دانشکده سوره بوده است، سعی بر این داریم تا جایی که امکان دارد واقعیات را ترسیم کنیم نه قهرمان‌پردازی‌هایی که در دهه‌های گذشته به شکلی گل‌درشت انجام می‌شد. فیلم‌های جدید سعی دارند اگر هم تبلیغی انجام می‌دهند به شکلی کاملا هنری و در زیر متن انجام شود. از آنجا که محمدحسین مهدویان را از نزدیک می‌شناسم از این مساله اطلاع دارم که برای ساخت آثاری متفاوت در این حوزه تلاش دارد و من هم سعی بر این کار دارم. البته لازم است مسؤولان فرهنگی نسبت به رسانه‌های جهان امروز کمی چشمان خود را باز کنند و میدان را برای فعالیت افرادی که می‌خواهند کمی متفاوت از گذشته فیلم بسازند، فراهم کنند. ما باید حتی در سینمای دفاع‌مقدس طوری روایت کنیم که افرادی که چندان در این مسیر نیستند هم بتوانند همراه شوند.

■ مساله قابل بحث نادیده گرفتن فیلم «اروند» توسط متولیان فرهنگی در اکران است. با وجود موضوع ارزشی فیلم دلیل عدم اختصاص سالن سینما برای اکران چه می‌تواند باشد؟

واقعا نمی‌دانم. ۴ روز پیش از اکران فیلم به ما اعلام کردند می‌توانیم اکران کنیم، فرصت لازم برای تبلیغات هم نداشتیم و حالا هم سالن‌های محدودی برای اکران داریم. البته صحبت‌هایی برای در اختیار گرفتن سالن‌های سینمایی حوزه هنری شده است. نمی‌دانم اگر حوزه هنری به این فیلم سالن ندهد، پس به چه فیلمی خواهد داد؟! انگار همه در تمام مسائل فراموشکار شده‌ایم. نه تنها درباره دفاع‌مقدس بلکه حتی امکان دارد پدر و مادر خود را فراموش کنیم. به نظر می‌رسد برای برخی‌ها جنگ تحمیلی مساله بزرگی نبوده و دیگر تمام شده و حالا دیگر زمان کارهای تجاری است! برخی هم با نام بردن از جنگ دنبال منافع شخصی هستند! مشکل دیگر این است که خیلی‌ها هر روز در حال بزرگ کردن منِ خود هستند در حالی که آنهایی که جلوی گلوله و روی مین و مقابل تانک رفتند اصلا منیتی نداشتند. اگر داشتند که آنجا نبودند. آنها به جای «من» با همدیگر «ما» ساخته بودند و رفته بودند تا به سرزمین‌مان تعرضی نشود.

■ با توجه به شرایطی که برای ساخت و اکران نخستین فیلم دفاع‌مقدسی خود داشتید، باز هم علاقه‌مند به فعالیت در این عرصه هستید؟

صددرصد. دارم روی قصه‌ای در زمینه دفاع‌مقدس فکر می‌کنم که نمی‌دانم می‌تواند ساخته شود یا نه؟ چون باید سرمایه‌گذار پیدا شود. به هر حال در بخش خصوصی هم شرایط خاصی وجود دارد. اما امیدوارم اتفاق خوبی بیفتد.

رویدادها

رونمایی از کتاب «دستان کوچک نقش‌های بزرگ» با حضور چمران

مهدی چمران در مراسم رونمایی کتاب «دستان کوچک، نقش‌های بزرگ» گفت: زمانی که در بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع‌مقدس بودم، نقاشی‌های بزرگان جمع‌آوری شده بود و قرار بود به موزه دفاع‌مقدس داده شود اما هیچ وقت این مساله عملی نشد و نقاشی‌ها در انبار مانده است. به گزارش فارس، رئیس شورای اسلامی شهر تهران در این مراسم گفت: هنوز نانوشته‌ها و ناگفته‌های بسیاری از دفاع‌مقدس باقی است. البته حق مطلب هرگز آنطور که واقعاً بوده امکان توصیف ندارد. آن روحیه‌ها را نه با قلم، نه با فیلم و نه هنرهای تجسمی نمی‌توان به طور کامل به دیگران ارائه و القا کرد اما می‌توان به آن نزدیک شد. در بخش دیگری از این مراسم گلعلی بابایی، از نویسندگان پیشکسوت دفاع‌مقدس گفت: امروز یکی از راه‌های انتقال فرهنگ دفاع‌مقدس همین زبان کودکانه است که برای بچه‌ها قابل هضم‌تر است. اما متأسفانه در کشور ما برای خلق چنین آثاری زمینه فراهم نیست و متولیان فرهنگی هم کمتر به این موضوع بها می‌دهند.

■■■

حجت‌الاسلام پناهیان:

«یتیم خانه ایران» در نوع خودش بی‌نظیر است

حجت‌الاسلام پناهیان گفت: فیلم یتیم‌خانه ایران به یک موضوع بسیار حیاتی پرداخته است. درست است که در این فیلم به یک وضعیت تاریخی پرداخته می‌شود اما انگار ما همین امروز با این وضعیت تاریخی دست به گریبان هستیم. به گزارش «وطن‌امروز» این کارشناس فرهنگی در حاشیه جشنواره مقاوت گفت: فکر می‌کنم اگر کسی بخواهد از تاریخ معاصر ایران خبر داشته باشد، باید حتما این فیلم را ببیند. فیلم یتیم‌خانه ایران در نوع خودش بی‌نظیر است. ما می‌توانیم با این فیلم از تاریخ حیات ایران و رنج‌هایی که تحمل کرده است مطلع شویم. البته بعید می‌دانم در جهانی که صهیونیست‌ها بر آن حکومت می‌کنند بگذارند این فیلم دیده شود تا مورد استقبال مردم قرار گیرد.

■■■

آغاز ساخت فیلم دفاع‌مقدسی افخمی در آبان‌ماه

بهروز افخمی قصد دارد از نیمه یا اواخر آبان‌ماه فیلم «آذرباد» را که یکی از طرح‌های قدیمی‌اش بوده و اخیرا آن را بازنویسی کرده است، بسازد. به گزارش ایسنا، افخمی قرار است این فیلم را به تهیه‌کنندگی سازمان فرهنگی - هنری «اوج» بسازد که البته یقین دارد با توجه به سنگینی مراحل ساخت، فیلمش به جشنواره فجر امسال نمی‌رسد. داستان «آذرباد» درباره ۷ روز اول جنگ ایران و عراق یعنی هفته اول مهر سال ۱۳۵۹ است و بیشتر بازیگران آن هم از عرب‌های جنوب ایران و خوزستان هستند. در واقع ۷۰ درصد دیالوگ‌های فیلم عربی است و بازیگر مشهوری هم در آن حضور ندارد.

■■■

چاپ کتاب جدید حسن‌بیگی برای کودکان و نوجوانان

کتاب داستان «دعوت مردی که راست می‌گفت» اثر ابراهیم حسن‌بیگی با موضوع مباهله بزودی برای کودکان و نوجوانان چاپ می‌شود. به گزارش مهر، کتاب داستان «دعوت مردی که راست می‌گفت» اثر ابراهیم حسن‌بیگی با موضوع مباهله بزودی توسط انتشارات کتاب جمکران برای کودکان و نوجوانان چاپ می‌شود. داستان این کتاب از زبان یکی از ۳ مسیحی که در روز مباهله به محضر پیامبر رسیدند، روایت می‌شود.

■■■

اکران انیمیشن «فهرست مقدس» بعد از محرم و صفر

کارگردان انیمیشن «فهرست مقدس» گفت: اگر درباره پروانه نمایش و زمان اکران مساعدت صورت بگیرد، بنا داریم بعد از محرم و صفر این انیمیشن را اکران کنیم و پخش‌کننده اثر نیز حوزه هنری خواهد بود. به گزارش نسیم آنلاین، محمدامین همدانی، کارگردان انیمیشن «فهرست مقدس» گفت: اگر درباره پروانه نمایش و زمان اکران مساعدت صورت بگیرد، بنا داریم بعد از محرم و صفر این انیمیشن را اکران کنیم و پخش‌کننده اثر نیز حوزه هنری خواهد بود. همدانی در پایان با اشاره به اکران بین‌المللی این انیمیشن خاطرنشان کرد: اکران‌های متعددی را در کشورهای غربی و عربی برای این اثر در نظر گرفته‌ایم و تا امروز نیز قراردادهایی در این زمینه به امضا رسیده و به احتمال زیاد از نیمه آبان (نوامبر) این اکران‌ها آغاز خواهد شد.